

79.

Kommunstyrelsen KF/KS Kansli	
Ink.	2008 -11- 11
Dnr: 325 - 2639/2008	
Till: R VII	

1

Motion av Eivor Karlsson (mp) om ökat stöd för barn och unga med missbrukande föräldrar

Många barn växer upp i familjer med missbruk. Missbruk i familjen är inte något enkelt problem som går att avgränsa eftersom missbruk har olika svårighetsgrad. Alltifrån riskbruk av alkohol till tungt narkotikamissbruk.

Rapporten "Barn i familjer med alkohol- och narkotikaproblematik" från Statens folkhälsoinstitut visar att 385. 000 av alla barn lever i hushåll där någon vuxen dricker så mycket alkohol att det riskerar föräldrarnas egen hälsa, så kallat riskbruk. De är inte alltid alkoholberoende men dricker så mycket att det kan ställa till problem för dem själva och barnen. Dessa till stor del glömda barn måste få mer stöd i förskolan och skolan, konstateras i rapporten.

Kunskap om dessa barns utsatthet behöver finnas såväl inom socialtjänsten som i skolan och fritidsverksamheterna. Skolan har en nyckelroll för att barn som lever med missbrukande föräldrar ska få hjälp och stöd. Alltför få skolor använder handlingsplaner för att upptäcka, bemöta och stödja dessa barn.

"Skolan förmår inte hjälpa när föräldrarna dricker", var rubriken på en debattartikel i DN (10/9 -07) av folkhälsominister Maria Larsson. Av artikeln framkom att det finns brister också i samverkan mellan skola, socialtjänst och polis. Maria Larsson skrev att med ett bra stöd kan de allra flesta familjer fungera. Men om omsorgen inte fungerar gäller det att samhället kan verka för att barnet får en trygg uppväxt.

Ett alternativ för barn som bor hemma kan också vara en kontaktfamilj som tar emot barnet några dygn varje månad. Eller, som IOGT-NTO:s Juniorförbund (Junis) föreslår: en föreningsverksamhet med helgläger. Dessa alternativ bör dock kompletteras med stödgrupper. Familjehemsplacering är ibland nödvändig. Men där gäller det att vara ytterst uppmärksam, säger Junis förbundsordförande Carina Eriksson.

Junis får ibland intrycket av att socialtjänsten anser att det räcker med att placera dessa barn i familjehem. Men det ger inte barnen någon riktig chans att bearbeta sina känslor. Det kan till och med vara så att situationen nästan förvärras. Detta eftersom barnen är borta från sina föräldrar och inte vet vad som händer därhemma. Många av dessa barn tar tidigt ett ansvar i hemmet. Kan man i stället kombinera familjehemsplaceringen med en stödgrupp som verkligen hjälper till så är det bra. Målet med stödgrupperna är att ge ökad självkänsla, kraft, kunskap och att få träffa barn i samma situation samt får svar på olika frågor som är vanliga för dessa barn.

Under sommarlovet får BRIS ett ökat antal samtal från barn till missbrukare. På nätet rekommenderas läsning av artikeln "Sommarlov åt alla", publicerad såväl på IOGT-NTO:s hemsida som i flera lokaltidningar.

Nyckeln till framgång ligger i att stödgruppen är förankrad och inte bara ett projekt som står och faller med anslag och personal som kommer och går. Ett krav är att politikerna sätter av pengar till en kontinuerlig verksamhet samt att frågan lyfts upp högre på den politiska dagordningen.

Det är också tydligt att det påverkar var i landet man bor för att få tillgång till en stödgrupp. I Norrbottens län var det 2007 glest mellan grupperna. Bara två av länets 14 kommuner svarade att de hade stödgrupper. Som en jämförelse finns det stödgrupper i 12 av Östergötlands läns 13 kommuner. Göteborgs stad har 10 stödgrupper och 500 barn. Linköpings kommun har 23 stödgrupper och 162 deltagare. I Stockholm finns 10-12 stödgrupper med totalt ca 100 barn. Vissa kommuner har inga stödgrupper alls. Enkätsvaren från samtliga kommuner finns sammanställda i Junis rapport "Vems är ansvaret". Kan sökas på Junis hemsida.

Enligt beräkningar från Junis kan det vara drygt 29.000 barn i Stockholms stad som lever i familjer med riskbruk (detta om man fördelar de beräknade 385 000 barnen procentuellt över landet utifrån det barnantal som finns i varje kommun). Av de beräknade 29.000 i Stockholms stad har enbart ca 100 varit med i stödgrupp under 2007. Deltagandet i stödgrupper är betydligt lägre i Stockholm än i övriga landet: 0,3 procent mot 0,7.

Ersta Vändpunkten har en bra verksamhet för dessa barn. Erfarenhet visar att barn är mycket nöjda med att få gå i stödverksamhet. Tre års studier av Ersta Vändpunkens verksamhet fick Thomas Lindstein, professor i socialt arbete vid Stockholms universitet, att inse att det viktigaste med en stödgrupp är att barnen får dela livsöde med andra.

I årets rapport från Junis funderas kring vilka som egentligen har ansvaret för att barnen får möjlighet att gå i en stödgrupp. Ett par viktiga slutsatser är att det krävs långsiktiga politiska insatser och ett brett samarbete mellan socialtjänst, skola och föreningsliv med flera aktörer. Det betonas också att barn som far illa är allas ansvar.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår jag att kommunfullmäktige beslutar:

1. att långsiktiga politiska insatser ska utvecklas för barn till missbrukande föräldrar
2. att ett brett samarbete utvecklas mellan socialtjänst, förskola, skola, föreningsliv med flera aktörer
3. att antalet stödgrupper till barn för missbrukande föräldrar utökas
4. att skolan aktivt verkar för information om stödgrupper och upprättar handlingsplaner
5. att socialtjänsten vid omhändertagande av barn till missbrukande föräldrar ser till att barnen får behålla sin stödgrupp eller om sådan inte finns utveckla en ny grupp
6. att missbrukande föräldrar ska få stöd och hjälp vilket också hjälper deras barn
7. att barn som bor hemma ibland får komma till en kontaktfamilj eller helgläger

Stockholm den 11 november 2008

Eivor Karlsson